

arbejdspladsen, kan dog fradrages i det omfang, de samlede udgifter i det pågældende indkomstår har overstøget 400 kr. Det er *ikke en betingelse for fradraget, at befordringen mellem bopælen og arbejdspladsen finder sted daglig*. Ved opgørelsen af den skattepligtiges samlede udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads for et indkomstår kan i alle tilfælde *højest medregnes et udgiftsbeløb på 1.800 kr.* for hver person, og udgiftsbeløbet kan ikke overstige, hvad der ville medgå ved anvendelse af billigste offentlige befordring. Udgiften ved anvendelse af eget befordringsmiddel opgøres på grundlag af kilometer-takster, der fastsættes af finansministeren. Fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads indrømmes kun, hvis det samlede fradragsbeløb, der efter foranstående regler opgøres for den skattepligtige, er 100 kr. eller derover. Endvidere kan en skattepligtig, såfremt han dokumenterer, at han som følge af *invaliditet eller kronisk sygdom* har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægtserhvervelsen, fradrage den del af befordringsudgiften, der overstiger, hvad der må anses for normal befordringsudgift i det pågældende tilfælde. De i denne bestemmelse omhandlede fradrag berører ikke retten til det i stk. 1 omhandlede faste fradrag.“

6. Ifølge ligningslovens § 10, stk. 2, kan *underholdsbidrag under faktisk adskillelse* fradrages af yderen, når bidraget er fastsat eller godkendt af det offentlige. I praksis har man krævet, at godkendelsen forelå inden begyndelsen af det skatteår, for hvilket fradrag foretages. Dette har man nu lovfæstet.

I § 14 A om *standardfradraget for ejere af en- og tofamiliehuse* er det bestemt, at kun udgifter til prioritetsrenter og ejendomsskatter kan fradrages ved siden af standardfradraget. I praksis har man ment at måtte sidestille *bidrag til reserve- og administrationsfunds* med renter. Også dette er nu lovfæstet.

8. § 32 A er formuleret som i lov nr. 23 af 30. januar 1964, hvorved der foretoges nogle ændringer i ligningsloven (se nærmest foregående sag), idet man dog har udeladt sidste punktum, der kun har betydning for skatteåret 1964-65.

9. Som ny § 32 B er i lovbekendtgørelsen indføjet følgende